

Danske Bank

VÅR REFERANSE
19/5318

DERES REFERANSE

UNNTATT OFFENTLIGHET
Offl. § 13 1. ledd, jf. fvl. § 13 1.
ledd nr. 1-2 Gjelder merkede
avsnitt

DATO
13.07.2020

Tilsynsrapport

Finanstilsynet gjennomførte tilsyn i Danske Banks norske filial (heretter omtalt som "filialen") 4. og 5. september 2019. Hovedformålet med tilsynet var å gjennomgå filialens styring og kontroll av risikoen for hvitvasking og terrorfinansiering, herunder etterlevelsen av hvitvaskingsloven med tilhørende forskrifter.

Til grunn for disse merknadene ligger Finanstilsynets foreløpige rapport 31. januar 2020 og filialledelsens kommentarer til rapporten i brev av 28. februar 2019.

1. Organisering, styring og kontroll

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Filialer av utenlandske foretak er rapporteringspliktige etter norsk hvitvaskingslov, jf. hvitvaskingsloven § 3 første ledd. Dette betyr at filialen er underlagt forpliktelsene i regelverket uavhengig av prosesser som styres etter andre lands regelverk fra hovedkontoret. Det betyr videre at filialen må påse at eventuelle særnorske reguleringer og krav etterleves.

I hvitvaskingsloven § 8 femte ledd stilles det krav om at foretaket utpeker en person i ledelsen som skal ha et særlig ansvar for å følge opp rutinene (hvitvaskingsansvarlig). For filialer av utenlandske foretak etablert i et annet EØS-land er det imidlertid ikke påkrevd med egen hvitvaskingsansvarlig i den norsk etablerte delen av virksomheten. Finanstilsynet forventer likevel at det utpekes en eller flere personer med delegerte oppgaver for å ivareta etterlevelsen av det norske regelverket, jf. rundskriv 8/2019 pkt. 3.2.2. Rollefordelingen mellom disse personene og foretakets hvitvaskingsansvarlige må være formalisert og tydelig.

I hvitvaskingsloven § 35 er det stilt krav til internkontrollen. Filialen skal gjennom internkontroll i alle tre forsvarslinjer i virksomheten sørge for at hvitvaskingsloven overholdes. Finanstilsynet forventer at filialen har en klar ansvarsfordeling samt klare og hensiktsmessige styrings- og kontrollordninger. Filialen forventes å ha hensiktsmessige rutiner for å identifisere, styre, overvåke og rapportere hvitvaskingsrisiko foretaket er eksponert for. Finanstilsynet forventer at filialen har uavhengige kontrollfunksjoner med ansvar for internrevisjon, risikostyring og etterlevelse av krav fastsatt i eller i medhold av lov eller forskrift.

Finanstilsynets vurderinger

Organisering i filialen

I den foreløpige tilsynsrapporten pekte Finanstilsynet på at filialen har en kompleks organisering, der Country Manager er utpekt til hvitvaskingsansvarlig ved filialen, men uten direkte myndighet for andre enheter enn forretningsområdet Banking, som vedkommende leder. Lederen for den enkelte forretningsenheten i Norge er ansvarlig for hvitvaskings- og terrorfinansieringsrisikoen i den norske porteføljen. Det er egne kontrollmiljøer i Norge for hvert forretningsområde, og andrelinjekontrollen er en del av bankens sentrale kontrollmiljø. Forretningsområdene i konsernet fremstår autonome i sin organisering av arbeidet med anti-hvitvasking, innenfor konsernets "AML Directive". De har også hatt ulik oppfølging av oppryddingsarbeidet med dokumentasjon av kundetiltak og løpende oppfølging. Finanstilsynet oppfatter at det ikke foreligger en helhetlig styring av filialens arbeid med antihvitvasking.

Det er nedfelt i Country Managers stillingstittel at han er utpekt til filialens hvitvaskingsansvarlig etter hvitvaskingsloven § 8 femte ledd. Finanstilsynet pekte i foreløpig rapport på at stillingsinstruksjonen ikke utdyper hvilket ansvar som tilligger Country Manager i denne sammenheng, og at det ikke er avklart hvilken relasjon rollen har til hvitvaskingsansvarlig ved hovedkontoret. Finanstilsynet ba filialen redegjøre for om funksjonen som hvitvaskingsansvarlig er nærmere beskrevet og formalisert, og hvorvidt deler av ansvaret er delegert.

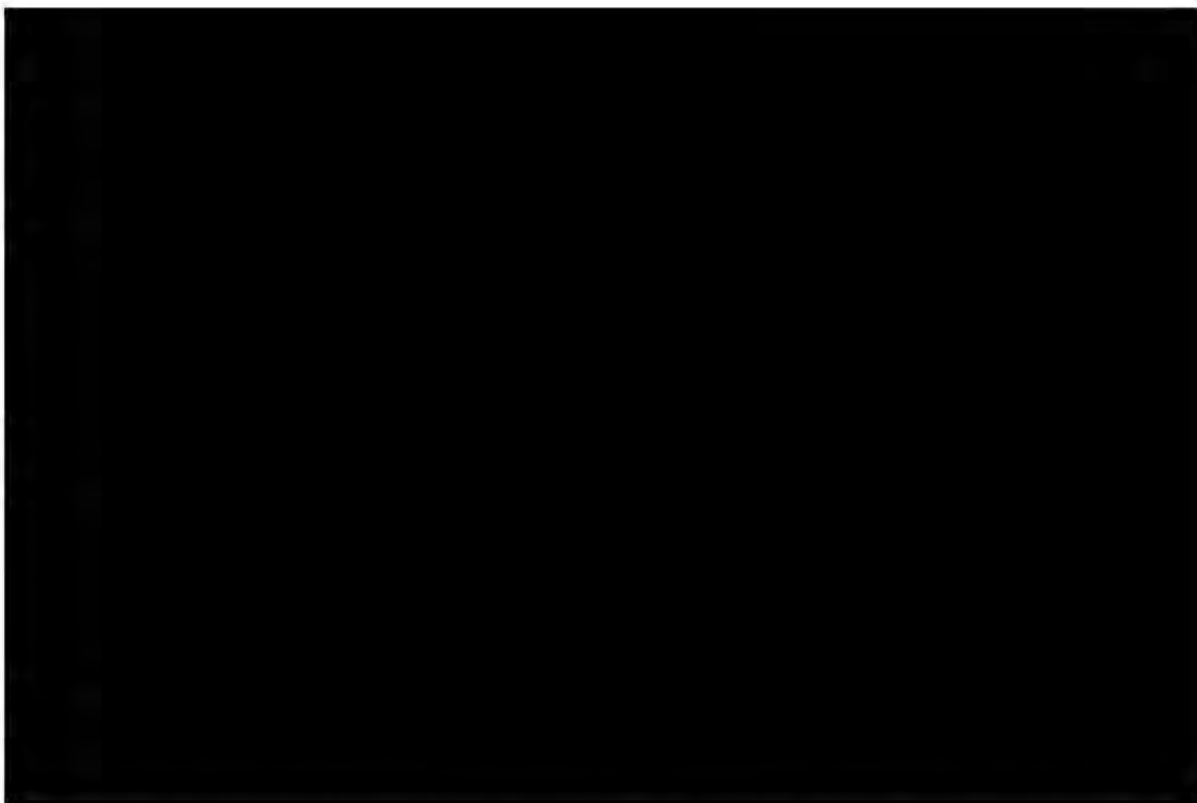
Det er Head of Financial Crime i Compliance & Financial Crime ved hovedkontoret (annenlinje) som er filialens etterlevelsansvarlig, jf. hvitvaskingsloven § 35 annet ledd bokstav a. Banking Compliance Norge har en koordinerende funksjon i compliance-rapporteringen, i stiplet linje til Country Manager, og samarbeider med C&I Compliance Norge og WM Compliance Norge. Compliance-koordinatoren har ikke formell myndighet eller ansvar utover Banking. Det var planlagt en stilling som Compliance Country Coordinator, men stillingen var ikke besatt på inspeksjonstidspunktet.

Country Manager/hvitvaskingsansvarlig og Country Compliance har ikke formell myndighet overfor andre forretningsområder enn Banking, og må arbeide indirekte gjennom forskjellige møteplasser. Finanstilsynet reiste i foreløpig tilsynsrapport spørsmål om dette gir en tilstrekkelig gjennomslagskraft i forhold til ansvaret for en tilfredsstillende samlet etterlevelse.

Finanstilsynet pekte i foreløpig tilsynsrapport på at ansvarsforholdet mellom hovedkontoret og de ulike funksjonene i filialen er uklare når det gjelder arbeidet med antihvitvasking, og vurderte at Danske Bank bør klargjøre ansvar og myndighet i filialen bedre. Det ble videre pekt på at dette må dokumenteres på en enhetlig måte gjennom instruksjer, både innenfor filialen, samt mellom filialen og hovedkontoret.

Finanstilsynet har merket seg fra filialens tilsvarende til de foreløpige merknadene at banken i hovedsak er enig i Finanstilsynets vurderinger, og at filialen og banken nå har satt i gang ulike tiltak for å styrke den norske organisasjonen og forbedre prosessene mellom filialen og hovedkontoret for å sikre at norske lovkrav blir tilfredsstillende ivarettatt fremover. Filialen vil herunder avklare tydeligere og dokumenterte roller og ansvar mellom filialen og sentraliserte funksjoner i København. Det vises til at det gjennomføres følgende tiltak for å styrke organiseringen ved filialen og samhandlingen med hovedkontoret:

-
-
-
-
-
-
-



Under det stedlige tilsynet ble det også klart at enkelte av de sentrale løsningene ikke fullt ut tilrettela for justeringer for etterlevelse av norsk hvitvaskingslov av 2018 (hvitvaskingsloven). Det er opplyst at disse først forventes å komme på plass i 2020. Det er uklart for Finanstilsynet hvilken bistand filialen får til å foreta midlertidige tilpasninger til systemet er på plass. Finanstilsynet minner om filialens ansvar for etterlevelse av norsk lov.

Finanstilsynet merker seg tiltakene som er iverksatt. Finanstilsynet understreker at filialen har et selvstendig ansvar for å påse at arbeidet i tilstrekkelig grad hensyntar og tilpasses den norske virksomheten og det norske regelverket. Det kan for eksempel bety at mangler i sentrale løsninger må avhjelpes manuelt. Finanstilsynet legger til grunn at filialen regelmessig evaluerer om organiseringen er hensiktsmessig innrettet for å oppfylle kravene i det norske regelverket.

Rapportering

Finanstilsynet pekte i foreløpige tilsynsmerknader på at filialens ledelsesrapportering om hvitvaskingsrisiko og etterlevelse av regelverket synes å mangle en helhetlig, regelmessig rapportering av status for etterlevelsen av det norske hvitvaskingsregelverket og fremdriften for oppryddingsarbeidet ved filialen.

Finanstilsynet viste til at det i den overordnede rapporteringen i konsernet fremgår noe informasjon om status for etterlevelsen ved filialen, uten at dette er gjennomgående reflektert i rapporteringen eller at det fremkommer klart hva som er grunnlaget. Finanstilsynet understreket videre at det forventes at konsernledelsen og styret i banken har en regelmessig kontroll med filialens etterlevelse av regelverket i Norge. Det bør fremgå tydelig i konsernrapporter som rapporteres til ledelsen og styret i Danske Bank, hva som er status for etterlevelsen i filialen, også på de enkelte forretningsområdene.

Finanstilsynet har notert fra filialens tilsvar at banken er i ferd med å videreutvikle informasjonen til ledelsen og rapporteringen knyttet til antihvitvasking for hele konsernet. Finanstilsynet har merket seg at banken legger opp til en spesifikk rapportering av etterlevelsen ved filialen i Norge til det nye AML-forumet. Banken opplyser at det nå skal utarbeides mal for regelmessig rapportering til Branch Manager, med mal for rapporteringen innen anti-hvitvasking og -terrorfinansiering fra førstelinje i filialen til hovedkontoret. Finanstilsynet har også merket seg filialens opplysning om at kvartalsrapporteringen fra Group Compliance til konsernledelsen og styret er forbedret slik at den gir mer detaljerte oppdateringer fra filialene.

Finanstilsynet tar bankens opplysninger om tiltak for å forbedre rapporteringen til etterretning.

2. Etterlevelse av ny lov

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Ny hvitvaskingslov trådte i kraft 15. oktober 2018. Loven presiserer og viderefører de fleste forpliktelsene fra hvitvaskingsloven av 2009, men inneholder også enkelte nye og justerte bestemmelser. Dette punktet omtaler kun forberedelse til, og faktisk etterlevelse av, nye forpliktelser etter loven.

Finanstilsynets vurderinger

I foreløpig tilsynsrapport uttrykte Finanstilsynet at det var betydelige svakheter i filialens identifisering av mangler i etterlevelsen av hvitvaskingsloven, plan for gjennomføring av etterlevelsestiltak og fastsettelse av tidsfrister. Videre ble det påpekt at det ikke var konsekvens mellom forretningsområdene i tilnærming til, og gjennomføring av, tiltak for å oppnå etterlevelse av ny lov i oktober 2018.

Filialen erkjenner i sitt svar til foreløpig tilsynsrapport at planlegging av implementering av den nye hvitvaskingsloven kom for sent i gang og ikke har fått nødvendig fokus. Filialen har iverksatt et implementeringsprosjekt for å oppfylle kravene i hvitvaskingsloven, med støtte fra filialledelsen, Group Financial Crime og First Line Risk i de enkelte forretningsområdene for å sikre konsekvent tilnærming. Prosjektet vil være tema for det nyopprettede AML-forum og skal ha levert GAP-analysert og implementeringsplaner i mars 2020.

Finanstilsynet finner det kritikkverdig at filialen – når den har vært kjent med at det er svakheter i etterlevelsen – ikke tidligere har iverksatt analyser og planer for å påse at filialen etterlever norsk hvitvaskingslov. Etter Finanstilsynets vurdering utgjorde vedtakelse av ny lov i 2018 et naturlig utgangspunkt for en slik analyse.

Finanstilsynet merker seg videre at filialen nå tar nødvendige skritt for at ulike rutiner, praksis og tilnærming til etterlevelse av hvitvaskingsloven, behandles konsekvent mellom forretningsområdene under filialens ledelse. [REDACTED]

3. Filialens oppryddingsprosjekter for etterlevelse av hvitvaskingsloven

3.1. Filialens oppryddingsprosjekt av løpende oppfølging

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Den første hvitvaskingsloven med forskrift trådte i kraft 1. januar 2004, og innførte krav om å oppbevare kopi av legitimasjonsdokumentet brukt til etableringen av kundeforholdet.

Hvitvaskingsloven av 2009 innførte krav om løpende oppfølging av kundeforholdet, herunder at de som er underlagt loven må oppdatere dokumentasjon og opplysninger om kunder. Dette omfatter navn, adresse, fødselsnummer/organisasjonsnummer/D-nummer, kopi av gyldig legitimasjon og opplysninger om kundeforholdets formål og tilsiktede art. Det fremgår eksplisitt av 2009-lovens forarbeider at kravet til løpende oppfølging gjelder alle kunder, også eldre kundeforhold.

Hvitvaskingsloven §§ 12 og 13 oppstiller krav til informasjonen som skal innhentes og bekreftes for å identifisere kunden. Alle kunder og roller skal registreres med en entydig identifikator, som er fødselsnummer for personkunder og organisasjonsnummer for foretak. Det vil kunne gjøres unntak for utenlandske personer uten norsk D-nummer som har roller i foretakskunder, eller utenlandske foretak. Finanstilsynet viser til rundskriv 8/2019 pkt. 4.4.3.

Finanstilsynets vurdering

I foreløpig tilsynsrapport uttrykte Finanstilsynet at filialen ikke i tilstrekkelig grad og i tide har prioritert eller avsatt ressurser til påkrevde tiltak for å etterleve hvitvaskingsloven. Av denne grunn ble det i foreløpig tilsynsrapport varslet om pålegg om retting samt varsel om tvangsmulkt dersom filialen ikke gjennomførte tilstrekkelige kundetiltak på alle gamle kundeetableringer og at alle kunder registrert på konstruert kundenummer i strid med hvitvaskingslovens §§ 12 og 13, registreres med fødselsnummer, D-nummer eller organisasjonsnummer.

Det kommer frem i tilsvaret til Finanstilsynets foreløpige tilsynsrapport at filialen forventer å ha ferdigstilt løpende oppfølging av bedriftskunder i divisjon Banking og opprydding av konstruerte kundenummer innen Finanstilsynets frist 10. april d.å. Fristen er i mellomtiden forlenget i forbindelse med COVID-19. De øvrige oppryddingsprosjektene som er igangsatt, har filialen planlagt å ferdigstille senest innen utløpet av inneværende år, langt etter Finanstilsynets varslede påleggsfrist.

Finanstilsynet konstaterer at filialen verken i tilstrekkelig grad eller i tide har etterlevd lovkravene for dokumentasjon og legitimasjonskontroll for kundetiltak ved etablering eller kravene til løpende oppfølging av kundeforhold. Finanstilsynet merker seg at filialen har valgt å forholde seg til hovedkontorets direktiver og tidsskjema for gjennomføring, fremfor etterlevelse av gjeldende norsk lov. Finanstilsynet finner det kritikkverdig at filialen, selv etter korrespondanse om situasjonen før, under og etter tilsynsbesøket, fortsatt legger til grunn at rettingsarbeidet ikke vil være gjennomført før slutten av 2020.



4. Opplæring

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Filialen skal sikre at ansatte og andre som utfører oppdrag på vegne av foretaket, gis opplæring i kravene etter hvitvaskingsloven. Dette inkluderer hva som er hensynene bak regelverket og hva som er den rapporteringspliktiges rolle i bekjempelsen av hvitvasking og terrorfinansiering. Ansatte skal være kjent med filialens forpliktelser etter hvitvaskingsloven, samt gjenkjenne indikatorer på hvitvasking og terrorfinansiering, jf. hvitvaskingsloven § 36.

I tillegg må de ansatte få spesifikk opplæring som er tilpasset arbeidsoppgavene. Omfanget og intensiteten av opplæringen skal tilpasses den ansattes ansvar og arbeidsoppgaver, og oppgaver i nær relasjon til disse. Ansatte som jobber med elektroniske støtteverktøy må få opplæring i hvordan verktøyene skal benyttes, hvilke svakheter de har og hvilke manuelle kontroller som må utføres i tillegg til støtteverktøyene.

Finanstilsynet understreker at også virksomhetens styre og ledelse må gis opplæring som reflekterer deres rolle og ansvar for virksomhetens etterlevelse av hvitvaskingsregelverket.

Opplæringen skal gis jevnlig slik at kunnskapen vedlikeholdes og oppdateres.

Foretaket skal kunne dokumentere etterlevelse av opplæringsforpliktelsene. Dette innebærer at foretaket bør ha en opplæringsplan, og at de kan dokumentere planens innhold, gjennomføring og resultater.

Finanstilsynets vurderinger

I foreløpig tilsynsrapport uttrykte Finanstilsynet at innholdet i filialens opplæringstiltak for anti-hvitvasking og terrorfinansiering var relevante, men at en systematisk tilnærming og oversikt over opplæringstiltak for filialen i Norge manglet. Opplæringstiltakene i de enkelte forretningsområdene varierte også i kvalitet. Videre påpekte Finanstilsynet at gjennomførte tiltak var basert på konsernets sentrale antihvitvaskingsrammeverk og -direktiver og ikke var tilpasset filialen eller norsk regelverk.

Finanstilsynet merker seg fra filialens svar til foreløpig tilsynsrapport at forretningsområdene er pålagt å utvikle opplæringsplaner som dokumenterer planlagte og avholdte opplæringstiltak i etterlevelse av hvitvaskingslovens § 36. I tillegg skal det utarbeides en helhetlig plan når filialens Financial Crime Officer ansettes. Finanstilsynet ber filialen løpende vurdere om ansettelsesprosessen tar lengre tid enn hensiktsmessig for å utarbeide en opplæringsplan.

5. Risikobasert tilnærming

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Etter hvitvaskingsloven § 6 skal rapporteringspliktige etablere tiltak basert på en vurdering av risiko for hvitvasking og terrorfinansiering.

Det forventes at den rapporteringspliktige fordeler og benytter ressursene på en måte som er tilpasset de identifiserte hvitvaskings- og terrorfinansieringsrisikoene. Det er ikke anledning til å fravike regelverket hvis risikoen er vurdert som liten, men ressursinnsatsen kan tilpasses risikoen. Når den rapporteringspliktige vurderer handlingsalternativer i en situasjon forbundet med høyere

hvitvaskingsrisiko, skal den konkrete risikoen påvirke vurderingen av hva som utgjør tilstrekkelige tiltak.

Finanstilsynets vurdering

I foreløpige tilsynsrapport pekte Finanstilsynet på sammenhengen mellom hvitvaskingslovens øvrige bestemmelser og den overordnede bestemmelsen om risikobasert tilnærming, jf. hvitvaskingsloven § 6.

Finanstilsynet viste blant annet til at filialens risikovurdering hovedsakelig vurderte alle områder til høy risiko, både innen kunder, kundegrupper, produkter og tjenester samt geografi. Finanstilsynet har forstått at dette er begrunnet i den manglende oversikten i etterlevelsen og at man derfor har en lav risikoappetitt frem til hovedkontoret har fått tilstrekkelig kontroll på risikosituasjonen.

Samtidig er hovedandelen av kundene i alle forretningsområdene angitt å innebære en lav risiko for hvitvasking og terrorfinansiering. Ifølge filialen skal lavrisikokunder og kunder med medium risiko underlegges de samme kundetiltakene.



Filialen opplyste under det stedlige tilsynet at det ikke er anledning til å benytte forenklede kundetiltak i forretningsområdene og at den omfattende bruken av lav risikoklasse derfor ikke leder til en uriktig håndtering av lavrisikokundene. I foreløpig rapport stilte Finanstilsynet spørsmål om filialen har tilstrekkelig kontroll over at det ikke gjennomføres forenklede kundetiltak. Finanstilsynet viser til at det både finnes egne rutiner for lavrisikokunder, samt at lovverket angir at det kan benyttes forenklede kundetiltak dersom det er lav risiko for hvitvasking og terrorfinansiering, jf. hvitvaskingsloven § 16. I samme bestemmelse redegjøres det for hvilke kundetiltak som kan lempes. Dette øker risikoen for at det faktisk gjennomføres forenklede kundetiltak i strid med filialens instruks. Risikoklassifisering av kundemassen er en plikt etter § 9. Finanstilsynets vurdering er at filialens praksis ikke etterlever bestemmelsens intensjon når klassifiseringen ikke reelt differensierer kundemassen etter hvitvaskingsrisiko.



Finanstilsynet stilte spørsmål om filialens risikobaserte tilnærming, all den tid risikoen i forretningsområdene hovedsakelig anses som høy og kundemassen hovedsakelig klassifiseres som lav eller medium risiko, og alle kunder etter filialens instruks skal underlegges samme kundetiltak. Når risikoen anses som høy, skal tiltak for å imøtegå denne risikoen iverksettes.

I svar til foreløpig tilsynsrapport viste filialen til at det er en rekke forbedringstiltak tilknyttet rammeverket for håndtering av hvitvasking- og terrorfinansieringsrisiko, hvorav forbedring av den risikobaserte tilnærmingen er en av disse. Filialen viser til konsernets plan for gjennomføring av vurderinger rundt dette med frister i henholdsvis juni, august og september 2020. Filialen viser videre til at dersom konsernfelles policyer endres som følge av disse tiltakene, vil førstelinjens rutiner bli oppdatert i samsvar med dette.

Finanstilsynet forstår det slik at filialen er enig i Finanstilsynets vurderinger i foreløpig rapport, men synes likevel å avvende endringer fra hovedkontoret. Finanstilsynet påpekte i foreløpige merknader risikoen ved at prosesser fra hovedkontoret gikk for sakte, samt at de ikke tilstrekkelig ivaretar filialens risiko. Finanstilsynet forventer at filialen vurderer eller iverksetter egne midlertidige tiltak.

6. Risikovurdering

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Rapporteringspliktige må identifisere og forstå risikoen foretaket er eksponert for. Alle rapporteringspliktige må ha en risikovurdering, jf. hvitvaskingsloven § 7. Risikovurderingen skal identifisere og vurdere risikoen for hvitvasking og terrorfinansiering tilknyttet egen virksomhet, og den er utgangspunktet for den rapporteringspliktiges implementering av hvitvaskingsregelverket.

Som et minimum må alle rapporteringspliktige ha en risikovurdering som viser forståelse for, og vurderinger av, virksomhetens risiko for hvitvasking og terrorfinansiering. Dette omfatter filialens egen virksomhet, dens produkter, tjenester og kundeforhold, dens type kunder og kundegrupper og geografiske forhold. Terrorfinansieringsrisikoen skal alltid vurderes.

Sentrale kilder i risikovurderingen vil være erfaringene den rapporteringspliktige gjør seg gjennom virksomheten, herunder kunnskap fra undersøkelser og rapportering om mistenkelige forhold. Av eksterne kilder forventer Finanstilsynet at alle rapporteringspliktige som et minimum benytter gjeldende Nasjonal risikovurdering av hvitvasking og terrorfinansiering samt Finanstilsynets risikovurdering. Det forventes videre at større foretak benytter autoritative internasjonale kilder, som for eksempel EU-kommisjonens overnasjonale risikovurdering, den europeiske banktilsynsmyndighetens (EBA) veiledning om risikofaktorer, og relevante FATF-typologier og rapporter.

Finanstilsynets vurdering

På tidspunktet for det stedlige tilsynet hadde Danske Bank fire risikovurderinger som er relevante for den norske filialen; Group-Wide Risk Assessment (GWRA) samt risikovurderinger for forretningsområdene Banking Nordic, C&I og Wealth Management som utgjorde grunnlaget for GWRA.

Etter Finanstilsynets vurdering oppfylte ikke risikovurderingene lovens krav. Det var ikke mulig å lese ut fra risikovurderingene hvilken risiko som gjelder for de norske forretningsområdene og hvorfor. Risikovurderingene reflekterte ikke den risikoen som knytter seg til kunder, kundegrupper, produkter og tjenester og geografi mv. i Norge. Finanstilsynet bemerket også at geografisk risiko anses som "N/A" for Norge i flere av vurderingene. Risikovurderingene manglet gjennomgående vurderinger av hvorfor risikoen anses som høy. Finanstilsynet stilte også spørsmål om følgefeilene i den øvrige etterlevelsen, når filialen ikke har tilstrekkelige risikovurderinger. Etter Finanstilsynets oppfatning vil slike følgefeil kunne materialisere seg i parametersettingen og vektingen i risikoklassifisering av kunder, regelsettingen i transaksjonsovervåkingen samt gjennomføring av løpende oppfølging, med mindre det iverksettes konkrete tiltak for å avhjelpe dette. Finanstilsynet viser til vurderingene i foreløpig rapport.

Danske Bank fastsatte nye risikovurderinger i november 2019. I tillegg er det varslet at disse vil revideres igjen våren 2020, samt at geografisk risiko tilknyttet Norge skal skilles ut som en egen risikokategori innen oktober 2020. I sitt svar til foreløpig rapport redegjør filialen for tiltak i ny risikovurdering som skal svare ut manglene Finanstilsynet påpekte. De nye risikovurderingene har ikke inngått i materialet til det stedlige tilsynet og er ikke gjennomgått av Finanstilsynet.

Finanstilsynet konkluderer med at filialens risikovurdering ikke oppfylte hvitvaskingsloven § 7 på tilsynstidspunktet. Finanstilsynet er også kritiske til at det har tatt lang tid for filialen å få risikovurderinger som oppfyller lovens krav. Det er ikke tilstrekkelig at filialen avventer prosjekter fra hovedkontoret uten å vurdere og, om nødvendig, gjennomføre avhjelpende tiltak frem til konsernovergripende dokumenter og systemer er på plass. [REDACTED]

7. Risikoklassifisering

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

For å gjennomføre de korrekte kundetiltakene på den enkelte kunde, må alle kunder risikoklassifiseres, jf. § 9. Risikoklassifiseringen skal bygge på generelle vurderinger fra virksomhetens risikovurdering i tillegg til konkrete forhold tilknyttet den enkelte kunde.

Risikoklassifiseringen må blant annet hensynta alle kundens produkter og tjenester i foretaket, slik at den totale risikoprofilen til kunden er kjent. Risikoklassifiseringen i en bank bør alltid innebære en vurdering av kundeforholdets formål og tilsiktede art, mengden kundemidler som skal inngå i kundeforholdet, kundens samlede kontoer og engasjementer samt varigheten på kundeforholdet. For nye kunder skal forventede transaksjoners størrelse, destinasjon og regelmessighet inngå i vurderingen. I re-klassifiseringen av eksisterende kunder må transaksjonsmønstre også hensyntas. Foretaket må også ha en formening om transaksjonens størrelse, destinasjon og regelmessighet har en naturlig sammenheng med kundeforholdets formål og tilsiktede art.

Foretaket må også ha rutiner for hvordan risikoklassifiseringen skal skje.

Finanstilsynets vurderinger

Hovedkontoret lanserte en automatisert risikoklassifiseringsmodell i januar 2019, som også benyttes av filialen. Risikoklassifiseringsmodellen skal forenkle og effektivisere den innledende og den

løpende vurderingen av risikoen den enkelte kunde representerer. Rutinene for risikoklassifiseringsmodellen viste at en del av modellens parametere mangler relevans for risikoen filialen er eksponert for. Dette har særlig sammenheng med at risikovurderingen hovedsakelig konkluderte med høy risiko. Samtidig anses største delen av kundemassen å ha en lav risiko for hvitvasking eller terrorfinansiering. Filialen har redegjort for at risikoscoren "lav" er utgangspunktet i modellen. Kunder med alminnelig risiko vil derfor vurderes til lav i modellen, deretter vil eventuelle faktorer med høyere risiko føre til at kunden scores til "alminnelig" eller "høy" risiko.

Det var uklart hvorvidt filialen, særlig Banking, hadde bidratt i utviklingen av parameterne i risikoklassifiseringsmodellen, eller hvorvidt risikoene tilknyttet Banking var ivaretatt. Det var også uklart hvilke kilder som ble benyttet for å utvikle modellen.

Finanstilsynet stilte spørsmål om vekten av risikoparametere i modellen. Eksempelvis synes alle terskelverdiene å være de samme innenfor alle markedsområder og innenfor alle geografiske områder som hovedkontoret opererer i. [REDACTED]

I foreløpig rapport ga Finanstilsynet uttrykk for at den samlede risikoklassifiseringen av den enkelte kunde ikke fører til korrekte kundetiltak overfor kunden. Finanstilsynet påpekte at konsekvensen av en uriktig kundeklassifisering kan føre til en uriktig oppfølging av hele kundeforholdet. I svaret til foreløpig rapport viser filialen til at banken allerede har identifisert behovet for å gjøre ytterligere forbedringer i risikoklassifiseringsmodellen og at handlingsplanen for 2020/2021 inneholder en rekke tiltak tilknyttet dette. Filialen har satt frister for gjennomføring av forbedringstiltak, herunder revalidering av risikofaktorene "land" og "bransjer", revurdering av terskelverdiene som brukes i modellen samt drøftinger om egnethet mot den norske kundemassen.

Finanstilsynet understreket videre i foreløpig rapport viktigheten av manuelle vurderinger der den automatiske ikke er tilstrekkelig, og ba om bekreftelse på at dette gjennomføres for alle kunder. [REDACTED]

8. Rutiner og kundetiltak

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Rapporteringspliktige virksomheter plikter å ha oppdaterte rutiner for å sikre at virksomheten håndterer identifisert risiko og oppfyller plikter etter bestemmelser gitt i eller i medhold av hvitvaskingsloven, jf. hvitvaskingsloven § 8. Dette innebærer at det blant annet må utarbeides rutiner for risikoklassifisering av kunder, gjennomføring av løpende kundetiltak, bruk av støtteverktøy, rutiner om undersøkelse og rapportering av mistenkelige forhold mv.

Finanstilsynet forventer at det er en tydelig sammenheng mellom den rapporteringspliktiges risikovurdering og rutinene.

Dersom det er høy risiko for hvitvasking eller terrorfinansiering, skal rapporteringspliktige gjennomføre forsterkede kundetiltak, jf. § 17. Dette gjelder både ved etablering av kundeforholdet og den senere løpende oppfølgingen, jf. § 24.

Finanstilsynet viser også til hvitvaskingslovens § 18 som omhandler forsterkede kundetiltak overfor politiske eksponerte personer og nære familiemedlemmer samt kjente medarbeidere til politisk eksponerte personer.

Finanstilsynets vurderinger

Styret i Danske Bank vedtar konsernets "Group Wide Risk Assessment on Financial Crime" og konsernets overordnede "AML/CTF and Sanctions Policy", som danner grunnlaget for Danske Banks "AML Directive" som er utarbeidet av Group Compliance og gjelder hele konsernet. Disse tre dokumentene utgjør hjørnesteinene i konsernets anti-hvitvaskingsrammeverk og gir føringer for de operative hvitvaskingsrutinene som er nedfelt i separate håndbøker og rutineverk for de respektive forretningsområdene Banking Nordic, C&I and WM. Finanstilsynet påpeker at filialen plikter å oppfylle norsk hvitvaskingslov fremfor konsernets rammeverk der disse er i konflikt med hverandre. Under tilsynet fremsto det som at etterlevelse av det interne rammeverket tidvis ble vurdert viktigere enn det norske regelverket. Finanstilsynet understreker at dette ikke er akseptabel praksis.

I foreløpig rapport påpekte Finanstilsynet at WMs rutineverk er stikkordsmessig og ikke gir veiledning på hvordan vurderinger skal foretas. Under det stedlige tilsynet forklarte filialen at WM gjennomfører et prøveprosjekt med å forkorte rutinene. Finanstilsynet reiste spørsmål om kvaliteten på veiledningen er tilstrekkelig til at de ansatte forstår hvordan konkrete problemstillinger skal løses. Finanstilsynet stilte også spørsmål ved om rutineverket i tilstrekkelig grad fanger opp og gir veiledning til håndtering av risikoområder i filialen, herunder "private banking".

Filialen orienterte i sitt svar at Private Wealth Management nå (PWM) var skilt ut fra Wealth Management og underlagt Banking Nordic, blant annet for å sikre god samkjøring av prosesser. Det gjennomføres en GAP-analyse av rutineverkene for å påse at PWM og Banking får lik hvitvaskingsinstruks, at norsk regelverk tilstrekkelig hensyntas og at særskilte risikoer tilknyttet Private Banking ivaretas. Finanstilsynet merker seg de igangsatte tiltakene, men påpeker at fristen som er satt for gjennomføringen er for lang. Finanstilsynet mener denne samkjøringen bør skje raskere, og at det bør vurderes om det må innføres midlertidige avhjelpene tiltak. Det er videre uklart hvorvidt det er gjenstående deler av WM i den norske filialen ved flyttingen av PWM. Dersom det er det, må filialen også påse gjennomgang av dette rutineverket.

I foreløpig tilsynsrapport viste Finanstilsynet til at konsernets "AML Directive" med tilhørende retningslinjer "Guidelines – Politically Exposed Person (PEP)" opererer med to PEP-kategorier – hhv. nasjonale og utenlandske PEP. Ut fra rutinen, kan en juridisk person bli risikoklassifisert som medium risiko hvis PEP-relasjonen er nasjonal og således ikke bli underlagt forsterkede kundetiltak. Finanstilsynet har merket seg fra filialens svarbrev at rutinen vil bli oppdatert for å sikre at alle PEP er gjenstand for forsterkede kundetiltak og at spørsmål om PEP er blitt

implementert i den elektroniske kunderegistreringsmodulen. Finanstilsynet ber også filialen påse at det ikke er eksisterende kunder som er PEP under feil risikoklassifisering. [REDACTED]

9. Løpende oppfølging

9.1. Transaksjonsovervåking

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Finanstilsynet viser til hvitvaskingslovens § 38, hvor det fremgår at den rapporteringspliktige skal ha elektroniske overvåkningssystemer for å avdekke forhold som kan indikere hvitvasking og terrorfinansiering.

Det forventes at regelsettingen er basert på risikovurderinger. Reglene i overvåkningssystemet skal speile foretakets risikovurdering og oppdateres i henhold til denne. Reglene skal både være tilpasset generelle risikoscenarier, samt inneholde kundespesifikke regler.

Dokumentasjonen skal være versjonsstyrt slik at det er mulig på et tidspunkt tilbake i tid å se hvilke regler en transaksjon er kontrollert mot. Foretaket skal ha rutiner for kvalitetssikring og evaluering av effekten av reglene. Dette innebærer rutiner for test av nye og endrede regler og for oppfølging av treffsikkerheten til reglene. Foretaket skal videre ha rutiner for daglig oppfølging av resultatet av den elektroniske overvåkingen og alle positive treff skal behandles uten at det bygger seg opp restanselister på de positive treffene.

Alarmhåndteringen skal skje umiddelbart og må være risikobasert. Dette betyr at treff i det elektroniske overvåkningssystemet må undersøkes innen en til to dager, se også Rundskriv 8/2019 pkt. 6.4. Det betyr videre at foretakene må behandle treffene ut fra hvilken risiko de utgjør for hvitvasking og terrorfinansiering. Dersom det tar lenger tid enn en til to dager å igangsette undersøkelser av treff i det elektroniske overvåkningssystemet må foretaket ha en risikobasert begrunnelse for dette. Dersom det er mistanke i tilknytning til en transaksjon, er hovedregelen at transaksjonen ikke skal gjennomføres før Økokrim er underrettet, jf. § 27. Det kan kun gjøres unntak der det vil være «umulig å stanse en transaksjon» eller der gjennomføring av transaksjonen kan vanskeliggjøre Økokrims undersøkelser av person som kan dra fordel av en mistenkelig transaksjon.

Foretaket skal også ha dokumenterte rutiner for å håndtere avvikssituasjoner der det elektroniske overvåkningssystemet ikke fungerer som forutsatt. Rutinene skal beskrive hvordan det sikres at alle transaksjoner etterkontrolleres når systemet fungerer igjen.

Finanstilsynet forventer at filialen har etablerte rutiner og kontroller som skal sikre beskyttelse mot misbruk, uautorisert adgang og endring av informasjon, utstyr og systemer som inngår i filialens betalingssystemer, herunder kildesystemer og sentrale systemer, og overvåkningssystemer. Finanstilsynet forventer at filialen etterlever hvitvaskingsloven også når det gjelder systemstøtte for transaksjonsovervåking og at filialen har etablert rutiner og prosesser for håndtering av alarmer, og at dette utføres i henhold til kravene.

Finanstilsynets vurderinger

Systemer for elektronisk overvåking

Filialen har informert om at det benyttes forskjellige systemer for elektronisk transaksjonsovervåking og for sanksjonsscreening. For transaksjonsovervåking benyttes løsningen [REDACTED] med regelbasert overvåking av kunder og korrespondentbanker. Hovedkontoret kan her etablere egne scenarier, eller benytte pre-definerte scenarier fra leverandøren av systemet. [REDACTED] benyttes for overvåking av [REDACTED]-produkter, og benytter prinsippet om vektning av ulike risikoscores som grunnlag for overvåking av kunder. Systemene driftes og styres fra hovedkontoret og er derfor felles for hele banken. Under det stedlige tilsynet møtte derfor ansatte fra hovedkontoret. Finanstilsynet understreker at filialen har et selvstendig ansvar for etterlevelsen av det norske regelverket.

Hovedkontoret har etablert systemer for elektronisk overvåking som overvåker filialens betalingstransaksjoner, både inngående og utgående. Finanstilsynet har ikke foretatt en fullstendig gjennomgang av funksjonaliteten i systemene [REDACTED]

[REDACTED] Filialen opplyser at IT-porteføljen innen anti-hvitvasking er under utvikling, men at dette er et tidkrevende arbeid. Finanstilsynet stilte i foreløpig rapport spørsmål om systemene for transaksjonsovervåkingen er tilstrekkelig avansert for å oppfylle kravene i hvitvaskingsloven § 38.

[REDACTED]

Finanstilsynet merker seg at det er igangsatt et prosjekt for forbedring av transaksjonsovervåkingssystemet. Filialen bes oversende en redegjørelse av innholdet i dette prosjektet [REDACTED]

Scenarier og regler

Finanstilsynets forstår det slik at regler for transaksjonsovervåkingen utvikles av hovedkontoret på vegne av hele banken. [REDACTED]

[REDACTED] Finanstilsynet stilte også spørsmål i foreløpig tilsynsrapport om hvor godt reglene er tilpasset den norske virksomheten, med henvisning til Finanstilsynets kommentar under "risikobasert tilnærming", om det er samsvar mellom de faktiske identifiserte risikoer og de avhjelpende tiltakene.

I sitt svar til foreløpig tilsynsrapport bekrefter filialen at reglene for transaksjonsovervåking er utviklet ved hovedkontoret, men at endringer som påvirker TM-miljøet i den norske filialen er gjenstand for en implementeringsprosess i filialen gjennom Transaction Monitoring Operating Council. Filialen mener at prosedyren sikrer at filialen informeres om endringer før den gjennomføres, og gjør det mulig for filialen å foreta nødvendige tilpasninger.

[REDACTED]

[REDACTED]

Oversikt kildesystemer - integritetssjekk

I foreløpige tilsynsmerknader påpekte Finanstilsynet at det ikke er etablert en fullstendig oversikt over kildesystemer som understøtter produktene og tjenestene i filialen. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Finanstilsynet tar dette til orientering, men påpeker at filialen må ha tilstrekkelige rutiner for at det ikke foretas uautoriserte endringer i en transaksjon fra et system til et annet (integritetssjekk).

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

9.2. Sanksjonsscreening

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Finanstilsynet forventer at filialen løpende oppdaterer overvåkingssystemet med relevante sanksjonslister, og at alle filialens transaksjoner screenes i sanntid. De rapporteringspliktige er forpliktet til å screene kunder og transaksjoner mot listeførte personer og foretak etter EUs og FNs lister, som fremkommer i Utenriksdepartementets forskriftsverk. De rapporteringspliktige må minimum gjennomføre screening:

- Når kundeforhold opprettes eller transaksjon gjennomføres etter hvitvaskingsloven § 10.
- Ved gjennomføring av utenlandstransaksjoner.
- Når det gjøres endring i oversikten over listeførte personer.

Finanstilsynets vurderinger

Finanstilsynet ba i foreløpig tilsynsrapport om filialens bekreftelse på at båndleggings- og frysprosedyrer tilpasset norsk lovverk er utarbeidet som en forlengelse av hovedkontorets generelle sanksjonsrutiner. I svar på foreløpig rapport bekrefter filialen at nye konsernrutiner for dette ble publisert i oktober 2019, etter det stedlige tilsynet i filialen, og at rutinene er i samsvar med gjeldende sanksjonsregelverk og forskrifter innen konsernet, inkludert Norge. Filialen svarer videre at slike rutiner blir implementert per forretningsområde på ulikt vis og tidspunkt. Finanstilsynet er kritiske til at ovennevnte rutiner ikke forelå på tilsynstidspunktet. Videre vil Finanstilsynet understreke ansvaret filialens øverste ledelse har for å påse at korrekte og tilstrekkelige rutiner foreligger til rett tid. Finanstilsynet ser at det er behov for at forretningsområdene individuelt tilpasser sine rutiner, men filialledelsen kan ikke fraskrive seg ansvaret for når og hvordan filialen og dens forretningsområder etterlever norske lovkrav. Det vises videre til rundskriv 8/2019 punkt 2.3.1 og hvitvaskingsloven § 8.

10. Undersøkelse og rapportering til Økokrim

Rettslige forpliktelser og Finanstilsynets forventninger

Dersom foretaket avdekker forhold som kan indikere at midler har tilknytning til hvitvasking eller terrorfinansiering, skal det foretas nærmere undersøkelser, jf. hvitvaskingsloven § 25. Terskelen er lav og enhver indikasjon kan i utgangspunktet være tilstrekkelig.


Eksempelvis kan indikasjoner komme som resultat av flere forhold som hver for seg ikke fremstår som mistenkelige, men som samlet indikerer at midler kan ha tilknytning til hvitvasking eller terrorfinansiering. På samme måte kan transaksjonsmønstre gi tilstrekkelig indikasjoner til å iverksette undersøkelsesplikten, uten at den enkelte transaksjon i seg selv gjør det.

Etter hvitvaskingsloven § 25 kreves at undersøkelser alltid skal gjennomføres dersom det avdekkes forhold som avviker fra den rapporteringspliktiges kjennskap til kunden og kundeforholdets formål og tilsiktede art.


Undersøkelsesplikten gjelder alle mistenkelige forhold den rapporteringspliktige kommer i befatning med. Den omfatter blant annet fremtidige, pågående og gjennomførte transaksjoner. Dersom kundetiltak ikke kan gjennomføres mot mulig ny kunde eller som ledd i løpende oppfølging, skal det alltid vurderes om det er grunnlag for nærmere undersøkelser og rapportering. Rapporteringspliktige kan videre bli oppmerksom på mistenkelige forhold gjennom kontakt med kunden hvor kunden oppfører seg mistenkelig eller uttrykker seg om forhold som er ulovlige. Undersøkelsesplikten omfatter også mistanke tilknyttet tredjeperson som gjennomfører, planlegger å gjennomføre eller har gjennomført en mistenkelig transaksjon.

Undersøkelsene skal være risikobaserte. Dette innebærer at indikasjoner relatert til høyrisikoforhold bør undersøkes før lavrisikoforhold. Formålet med undersøkelsene er å avkrefte mistanken, og rapportere det mistenkelige forholdet dersom mistanken ikke avkreftes.

Finanstilsynets vurderinger



Finanstilsynet påpekte i foreløpig rapport at rutinen synes å legge opp til svært lang saksbehandlingstid. Rutinen anser det ikke å være restanse på behandling av flaggede transaksjoner før det er gått opptil ■■■ dager. I sitt svar gir filialen en utførlig kommentar til denne observasjonen, uten at det er tydelig hvilke rutiner som gjelder for filialen nå og hva som skal implementeres frem i tid. Eksempelvis er det innført en praksis på to virkedager for å gjøre de første undersøkelsene av scenarier som har en daglig overvåking i det elektroniske overvåkingssystemet. Det er imidlertid innført en ■■■ dager saksbehandlingstid på scenarier som har månedlig eller kvartalsvis overvåking. Finanstilsynet ser ikke at dette utgjør en risikobasert tilnærming av undersøkelsene og viser til veilederen punkt 10.3.2, hvor alarmhåndteringen skal være risikobasert og treff i det elektroniske overvåkingssystemet skal undersøkes innen en til to dager. Finanstilsynet kan ikke se at filialen har gitt en risikobasert begrunnelse for igangsatt behandling ■■■ dager etter treff for måneds- eller kvartalsvise scenarier.



I foreløpig rapport kommenterte Finanstilsynet WMs rutine "Checklist – Unusual activity escalation", som inneholder et avsnitt om kundekontakt ved mistenkelige forhold. Finanstilsynet påpekte at rutinen kunne føre til brudd på avsløringsforbudet samt manglende oppfølging dersom ikke kunden svarte på henvendelser, og ba om en klargjøring av hvordan disse risikoene imøtegås.

Filialen svarte at rutinen nå gjennomgås og evalueres, med frist i juni 2020. [REDACTED]

Under det stedlige tilsynet ble Finanstilsynet opplyst om at filialen ikke anser en alarm eller hendelse som et mistenkelig forhold før saken er kommet til SARO, slik at interne frister for undersøkelse og rapportering ikke anses å løpe før da. Filialen synes å mene at, selv om saken registreres ved første varsling, vil en alarm eller hendelse ikke anses som et mistenkelig forhold før SARO har gjort sin vurdering. SARO sender en rapport til Økokrim, så snart det mistenkelige forholdet er identifisert. Finanstilsynet ba om en bekreftelse på at rutinen ville bli endret. Finanstilsynet merker seg at behandlingstiden fremover vil bli regnet fra det tidspunktet varslingen blir mottatt på først innkomne nivå og kategorisert etter alder. Finanstilsynet påpeker at kategoriseringen også må skje etter risiko. Finanstilsynets ser også grunn til presisere at undersøkelsesplikten utløses når rapporteringspliktige avdekker forhold som kan indikere mistenkelige forhold, jf. hvitvaskingsloven § 25. I forarbeidene til loven pekes det på at terskelen for at undersøkelsesplikten utløses, er lav. Rapporteringsplikten inntreffer når undersøkelsene gir grunnlag for mistanke, jf. § 26. Dersom undersøkelser ikke avkrefter mistanken, legges det til grunn at mistanken er sterkere og derfor at rapporteringsplikten kan utløses, jf. forarbeidene.¹ Finanstilsynets vurdering er at et forhold kan være mistenkelig før SARO har vurdert saken og at filialen påser at rutinene sørger for en risikobasert eskalering av mistenkelige forhold.

Restanser i saksbehandlingen

I foreløpige rapport påpekte Finanstilsynet at filialen synes å ha restanser i saksbehandlingen, selv om saksbehandlingstiden i utgangspunktet er lang, med henvisning til angitte tall for CSD for alarmer i de to forskjellige transaksjonsovervåkingssystemene. I sitt svar har filialen gitt en status for restanser på SARO, samt en redegjørelse for oppdatering og implementering av rutinene. Finanstilsynet forstår det slik at alle de påpekte endringsforslagene iverksettes i ny rutine i løpet av juni 2020. Finanstilsynet merker seg imidlertid at deler av denne rutinen går ut på at C&I- og WM-kunder alltid skal forsøkes kontaktes før mistenkelig aktivitet rapporteres til Økokrim, til tross for at det foreligger tilstrekkelige grunner til å mistenke at forholdet som rapporteres er av kriminell karakter. Finanstilsynets vurdering er at en slik rutine kan være i strid med avsløringsforbudet. Finanstilsynet ber filialen påse at rutinene ikke skaper en praksis i strid med avsløringsforbudet.

Etterlevelse av undersøkelsesplikten

Under det stedlige tilsynet gjennomførte Finanstilsynet stikkprøver av undersøkelser foretatt i CSD og SARO. Finanstilsynet fant ingen mangler i CSD sine undersøkelser. Finanstilsynet fant imidlertid kvaliteten og dokumentasjonen av undersøkelsene fra SARO å være utilfredsstillende. Finanstilsynet stilte spørsmål ved nesten alle stikkprøver som ble tatt av arbeidet i SARO.

Filialen erkjenner at kvaliteten og dokumentasjonen av SARO i de gjennomførte stikkprøvene ikke var tilstrekkelige. Det er tatt en etterfølgende gjennomgang av disse, hvorav en sak ble rapportert til Økokrim. Filialen har også implementert nye rutiner for undersøkelse og rapportering i SARO, med hyppigere internkontroller av saker etter august 2019. Finanstilsynet merker seg at filialen ser positive resultater av dette, [REDACTED]

¹ NOU 2016:27 punkt 6.5.2.2.1

Finanstilsynet vurderer at filialen ikke har etterlevd dokumentasjonsplikten hva gjelder undersøkelse og rapportering, jf. hvitvaskingsloven § 30. Dette har sammenheng med manglende etterlevelse av undersøkelse- og rapporteringsplikten, jf. hvitvaskingsloven §§ 25 og 26.

Oppsummering

Filialen synes i stor grad å være enig i Finanstilsynets observasjoner av undersøkelse- og rapporteringsplikten under det stedlige tilsynet. I tilsvaret viser filialen til at den har utarbeidet en handlingsplan. Finanstilsynets vurdering er at filialen, totalt sett, har hatt store mangler i etterlevelsen av undersøkelse- og rapporteringsplikten, både i rutineverk og faktisk etterlevelse. Det har heller ikke vært tilstrekkelige rutiner for å påse at en rapportert kunde får en annen oppfølging etter rapportering. Rutineverket har også vært utformet på en måte som gir risiko for brudd på avsløringsforbudet. Undersøkelsene synes ikke å ha vært tilstrekkelig risikobaserte eller prioritert, dokumentert og rapportert på tredje nivå. [REDACTED]

[REDACTED]

11. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- [REDACTED]
- [REDACTED]

- [REDACTED]

12. [REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

12.3. [REDACTED]

[REDACTED]

For Finanstilsynet

Ann Viljugrein
direktør for bank- og forsikringstilsyn

Heidi Augestad Opsahl
fungerende seksjonssjef

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.